

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Chicu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Chicu
împotriva lui Ion Chicu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului
minor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de către Ion Chicu reprezentat de avocatul Gheorghe
Negru și menținută hotărârea din 04 septembrie 2018 a Judecătoriei Strășeni
(sediul Călărași),

c o n s t a t ă :

La 17 mai 2018, Aliona Chicu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ion Chicu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului
minor în sumă de 1500 lei lunar, cu începere de la data depunerii cererii de
chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copil și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Aliona Chicu a indicat că la 20 februarie 1994 a
încheiat căsătoria cu Ion Chicu, în acest sens, de către Primăria satului Horodiște,
raionul Călărași, fiind eliberat actul de căsătorie înregistrat cu nr. 05. În timpul
căsătoriei s-a născut copilul comun XXXX, care se află la întreținerea mamei.

A menționat că nu mai locuiesc împreună, în prezent fiind în proces de divorț,
iar Ion Chicu este într-o altă relație, cu o altă femeie.

A indicat că Ion Chicu manifestă un dezinteres total față de copilul său, se
eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești față de acesta și nu-l susține
din punct de vedere moral și material.

Reclamanta a mai susținut că, pârâtul nu are venituri regulate și în opinia ei
încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariu este imposibilă,
dificilă și lezează substanțial interesele copilului și ale mamei privind întreținerea
copilului.

În instanța de judecată Aliona Chicu a solicitat încasarea de la Ion Chicu a
pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de 1500 lei lunar, începând cu
data depunerii cererii de chemare până la atingerea majoratului și compensarea

cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 04 septembrie 2018 a Judecătorei Strășeni (sediul Călărași), acțiunea înaintată de Aliona Chicu a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Ion Chicu în beneficiul Alionei Chicu pensia de întreținere a copilului minor XXXX, născută la XX XXXX XXXX, în mărime fixă de 1200 lei lunar, începând cu 17 mai 2018 și până la atingerea majoratului de către copil.

A fost încasat de la Ion Chicu în beneficiul Alionei Chicu suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

A fost încasat de la Ion Chicu în beneficiul statului suma de 432 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Ion Chicu reprezentat de avocatul Gheorghe Negru și menținută hotărârea din 04 septembrie 2018 a Judecătorei Strășeni (sediul Călărași).

Pentru a emite soluția în cauză, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, întreținerea materială a copiilor minori este o obligație fundamentală, consfințită în art.48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova care expres stabilește că părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor. Or, creșterea, educația și instruirea copiilor este posibilă numai în condițiile exercitării corespunzătoare a obligațiilor părintești de întreținere materială a acestora.

Conform informației Biroului Național de Statistică, valoarea minimumului de existență a constituit pentru semestrul I al anului 2018, pentru un copil în vârstă de 7-17 ani din sate – 1986,9 lei.

Astfel, având în vedere că stabilirea pensiei de întreținere a copilului minor ținând cont de minimul de existență stabilit de Biroul Național de Statistică, ar leza substanțial interesele superioare ale copilului minor, care trebuie să se bucure de dezvoltare intelectuală, spirituală și socială corespunzătoare, obligația dată revenindu-le în mod egal ambilor părinți, instanțele au respins argumentele lui Ion Chicu cu privire la cuantumul pensiei alimentare.

Totodată, instanțele au respins argumentul lui Ion Chicu cu privire la încasarea $\frac{1}{4}$ din salariul și/sau alte venituri ale lui, or dânsul activează în cadrul ÎS "Pentru Silvicultură Călărași" și pentru anul 2018, în lunile aprilie-august, a încasat un salariu în mărime de 3070 lei lunar, iar în luna august o premie în mărime de 6447 de lei, deci încasarea $\frac{1}{4}$ din salariul de 3070 lei, la fel, ar leza substanțial interesele superioare ale copilului.

La 11 martie 2019 (prin oficiul poștal), Ion Chicu a declarat recurs împotriva deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu au aplicat eronat analogia legii și analogia dreptului, cauza a fost examinată în lipsa unui participant la proces precum și aprecierea probelor de instanță a fost arbitrară.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ion Chicu, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele

ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Ion Chicu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Ion Chicu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ion Chicu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova